

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/73/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122204604
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122204604.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2
7Csp/73/2022

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcov: 1./ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX D., 2./ E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX D., právne zastúpení: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448 proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpený: Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o., so sídlom Bočná 10, 040 01 Košice, IČO: 36 863 017, v spore o primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.319,67 Eur, takto

rozhodol:

2
7Csp/73/2022

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne sumu vo výške 100 EUR, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcov z a m i e t a .

III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcom spoločne a nerozdielne trovy konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

8
7Csp/73/2022

1. Žalobcovia žalobou doručenu súdu dňa 16.05.2022 žiadali, aby súd zaviazal žalovaného vydať im primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.319,67 EUR. Žalobu odôvodnili skutočnosťou, že v spore vedenom na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 32Csp/136/2019 o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky boli ako žalobcovia úspešní, keď rozhodnutie súdu 1. inštancie 32Csp/136/2019 zo dňa 31.03.2021 bolo potvrdené rozhodnutím

Krajského súdu Prešov číslo konania 5CoCsp/22/2021 zo dňa 20.01.2022. Súd 1. inštancie rozhodol o povinnosti žalovaného vydať žalobcom bezdôvodné obohatenie vo výške 1.119,67 EUR spolu s úrokom z omeškania, určil zmluvnú podmienku v Zmluve o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 08.10.2010 v bode 5., v časti 2. za neprijateľnú. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a rozhodol o trovách konania. Žalobcovia sú toho názoru, že ako spotrebiteľia si uplatňujú primerané finančné zadosťučinenie za porušenie ich spotrebiteľských práv, ktoré boli nútení brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného primeraného finančného zadosťučinenia proti dodávateľovi za to, že si spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľ na súde úspešný. Primerané finančné zadosťučinenie požadujú žalobcovia vo výške 2.319,67 EUR, ktoré pozostáva z bezdôvodného obohatenia v sume 1.119,67 EUR, o ktorú sumu sa chcel žalovaný na ich úkor obohatiť a za dve neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré súd určil v rozsudku, že sú neprijateľné, požadujú za každú sumu vo výške 600 EUR.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobcov vyjadril vo svojom písomnom podaní zo dňa 06.06.2022 a žalobu žiadal zamietnuť. Žalobu žalobcov považoval za nehoráznú, má nehorázný a amorálny rozmer. Nielenže žalobcovia hrubo pošliapujú ich procesné práva, keď v žalobe neuviedli zásadné skutočnosti na splnenie predpokladov príslušného typu nároku, čím ich efektívne zbavujú možnosti relevantnej procesnej obrany, ale predovšetkým požadujú pod údajným zadosťučinením vydanie sumy dosahujúcej takmer 30% nimi prijatého úveru, a to všetko po tom, čo už dosiahli vydanie bezdôvodného obohatenia. Bližšie nešpecifikovanú nemateriálnu ujmu teda žiadajú, aby bola ich banka nielen stíhaná sankciou straty práva na úroky a poplatky, teda akéhokoľvek zisku z úverového záväzku, ale aby boli ešte povinní zaplatiť žalobcom aj sumu 2.319,67 EUR, takže v konečnom dôsledku nemusia vrátiť ani len plnú istinu úveru, ktorú prijali a spotrebovali. Zároveň žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku žalobcov na vydanie primeraného finančného zadosťučinenia.

3. Žalobcovia vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zo dňa 23.06.2022 zotrvali na svojich právnej argumentácii a uviedli, že si úspešne uplatnili porušenie práva alebo povinnosti už v základnom konaní. Rozsudkom vydaným v základnom konaní došlo k judikovaniu konkrétneho nároku spotrebiteľa a poukázali na odôvodnenie súdu. Primeranosť sumy 2.319,67 EUR je vzhľadom na postoj žalovaného, množstvo a intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem evidentne daná. Žalobe žiadali vyhovieť.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, pripojením spisu sp. zn. 32 Csp 136/2019 a zistil tento skutkový stav:

5. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu spisová značka 32Csp/136/2019 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Prešov číslo konania 32Csp/136/2019-85 zo dňa 31.03.2021 súd rozhodol o povinnosti žalovaného vydať žalobcom bezdôvodné obohatenie vo výške 1.119,67 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 02.07.2019 do zaplatenia, určil zmluvnú podmienku uvedenú v Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 08.10.2010 číslo XXXXXXXXXX v časti 2. záverečné ustanovenia v znení, že zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné práva sa budú riadiť § 262 Obchodného zákonníka, za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobu o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, čo sa týka spracovateľského poplatku a poplatku za správu úveru, zamietol a rozhodol, že žalobcovia majú nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia rozsahu 100% a strany nemajú nárok na náhradu trov konania za konanie o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. V bode 33. odôvodnenia tohto rozhodnutia súd 1. inštancie dospel k záveru, že v zmluve je uvedená nesprávna suma predstavujúca celkovú čiastku na zaplatenie, ktorá je podhodnotená a tým určená v neprospech spotrebiteľa. Súd konštatoval, že ide o povinnú náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písmeno j) citovaného zákona, pričom súd považuje za logické, že podhodnotenie tejto sumy je potrebné hodnotiť tak, ako pri jej absencii. Ak by sa vychádzalo z mesačnej splátky 142,64 EUR od 27.11.2010 a počtu splátok 119, od 27.11.2010, potom by celková čiastka na zaplatenie predstavovala 16.974,16 EUR, teda už táto suma je vyššia než suma uvedená v zmluve vo výške 16.656,93 EUR. Navyše, však v zmluve sa uvádza aj prvá splátka do 31.10.2020 vo výške 87,79 EUR a dohodnutý bol aj spracovateľský poplatok 169 EUR, ktorý spadá pod celkové náklady spotrebiteľa a teda tvorí súčasť celkovej čiastky na zaplatenie podľa § 2 písm. h) Zákona 129/2010 Z.z. Súd zároveň prijal záver aj o nesprávnej výške RPMN, ktorá je opäť podhodnotená, určená v neprospech žalobcov ako spotrebiteľov. Súd dospel k záveru o zákonnej fikcii bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11

ods. 1 písm. a), b) citovaného zákona a z tohto dôvodu zaviazal žalovaného vydať žalobcom bezdôvodné obohatenie. Zároveň rozhodol o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky.

6. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove číslo konania 5CoCsp/22/2021-156 zo dňa 20.01.2022 bol potvrdený rozsudok súdu 1. inštancie okrem výroku číslo III. a V., bol zmenený rozsudok súdu 1. inštancie vo výroku číslo III., kde odvolací súd určil spracovateľský poplatok 169 EUR uhradený pri uzatvorení úverovej zmluvy a poplatok za správu úveru 2,99 EUR mesačne odo dňa uzatvorenia úverovej zmluvy, za neprijateľnú zmluvnú podmienku a žalobcom v tejto časti priznal nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd poukázal na odôvodnenie rozhodnutia súdu 1. inštancie čo sa týka bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, poukázal na správny záver súdu 1. inštancie, podľa ktorého zmluva o úvere neobsahuje správnu celkovú čiastku, ktorú musia spotrebiteľia zaplatiť. Zároveň konštatoval nesprávnosť výšky RPMN. Odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu 1. inštancie vo vzťahu k určení neprijateľnej zmluvnej podmienky.

7. Právny zástupca žalobcov žiadal žalobe o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v celom rozsahu vyhovieť. Zároveň žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške, ktorú požadovali žalobcovia, nakoľko poukázal na preventívny charakter primeraného finančného zadosťučinenia a na skutočnosť, že žalovaný používa v zmluvách, ako aj v obchodných podmienkach neprijateľné zmluvné podmienky, čím môže dôjsť k poškodzovaniu množstva spotrebiteľov. Právna zástupkyňa žalovaného žiadala žalobu zamietnuť. Mala za to, že neboli splnené podmienky pre primerané finančné zadosťučinenie. Poukázala na arbitrárnosť rozhodnutí tak prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania. Bola toho názoru, že súd nesprávne dospel k názoru o nesprávnej celkovej čiastke úveru. Žalovaný odkázal na svoje odvolanie voči predmetným rozhodnutiam a žiadal žalobu zamietnuť. Právna zástupkyňa žalovaného navrhla vypočuť žalobcov v 1. a 2. rade v tomto spore.

8. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. je zrejmé, že splnenie hmotnoprávných podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona je úspech pri ochrane práv spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených týmto zákonom. Ďalšou podmienkou je, že porušiteľ voči ktorému sa spotrebiteľ domáha zdržania sa protiprávneho konania a odstránenia protiprávneho stavu pri poškodzovaní záujmu spotrebiteľa a v konaní o svoju ochranu bol úspešný. Práve citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa v poslednej vete § 3 ods. 5 zákona uvádza úpravu z ktorej vyplýva, že ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá.

10. Súd je toho názoru, že žalobcovia boli úspešní v pôvodnom konaní a z tohto dôvodu im vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušeného práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom číslo 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušeného práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04.05.2017).

11. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky ako konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu.

12. Súd považoval vznesenú námietku premlčania žalovaným v celom rozsahu za nedôvodnú. Súd poukazuje na záver v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove číslo konania 2Co/137/2016-71 zo dňa 24.05.2017, kde súd námietku premlčania považoval za nedôvodnú a uviedol, že: „Žalovaná si na súde úspešne uplatnila porušenie práva nadobudnutím právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 17.04.2014, číslo konania 7C/66/2012-152, kedy jej začala plynúť premlčacia lehota na uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia. Vznesenú námietku premlčania, ktorú žalovaná odôvodňuje uplynutím viac ako troch rokov od uzatvorenia zmluvy, súd považuje vzhľadom na zmysel a gramatický výklad citovaného zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, za nedôvodnú. Názor žalovanej, že nárok žalobcu je premlčaný, nie je správnym. Nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je v zmysle § 3 ods. 5 posledná veta Zákona o ochrane spotrebiteľa späť s úspešným uplatnením porušeného práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi v podobe právoplatného rozhodnutia súdu. Preto je súd toho názoru, že až moment úspešného uplatnenia je *conditio sine qua non* pre súdne uplatnenie tohto nároku.“

13. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia je podľa názoru súdu porušenie práva alebo povinnosti podľa osobitných predpisov slúžiacich na ochranu spotrebiteľa (napríklad Zákon o ochrane spotrebiteľa, Zákon o spotrebiteľských úveroch, § 52 a § 54 Občianskeho zákonníka). Súd poukazuje na právne závery vyjadrené vo viacerých rozhodnutiach Krajského súdu v Prešove, ktorý vyslovil záver, že pokiaľ bol spotrebiteľ v predchádzajúcom spore úspešný pri uplatnení porušeného práva ako spotrebiteľa, základ nároku je daný, napríklad rozhodnutie 9Co/50/2018 zo dňa 26.06.2018, ale aj rozhodnutie 17Co/17/2018 zo dňa 10.04.2018. Navyše, zo záverov vyjadrených v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019 jasne vyplýva: „Ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý zákonné ustanovenie vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Žiadnu inú podmienku, aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje.“ A práve citujúc rozhodnutie najvyššej súdnej autority a to rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, kde najvyšší súd jednoznačne konštatoval, že zákon nevyžaduje, aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, bolo dôvodom, že súd zamietol návrh žalovaného na vypočutie žalobcu v 1. a 2. rade, ktorý navrhnutý dôkaz v tomto spore považoval za nadbytočný a nevhodný, nakoľko základ nároku pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia bol pre súd daný a jeho výška bola vecou konkrétnych okolností prípadu a úvahy súdu. Je možné konštatovať, že žalobcovia v 1. a 2. rade boli v predchádzajúcom súdnom spore 32Csp/136/2019 v celom rozsahu úspešní, keď súd rozhodol o povinnosti žalovaného vydať im bezdôvodné obohatenie s príslušenstvom a zároveň bolo vyhovené ich žalobnému návrhu a boli určené dve neprijateľné zmluvné podmienky. Námietka žalovaného, že súd môže opätovne

preskúmať právoplatné rozhodnutia tak súdu prvého stupňa, vrátane odvolacieho súdu, ktoré sú základom pre toto konanie, nie je správna. Súd poukazuje na to, že pre súd je tak rozhodnutie súdu 1. inštancie v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove 5CoCsp/22/2021 zo dňa 20.01.2022, v celom rozsahu záväzná. Súd z nich vychádza, pričom súd zdôrazňuje, že bolo povinnosťou žalovaného, pokiaľ nesúhlasil a namietal vady týchto rozhodnutí, domáhať sa cestou opravných prostriedkov nápravy rozhodnutí, ako aj postupu súdu 1. stupňa, ako aj odvolacieho súdu, čo žalovaný nevyužil, a preto je potrebné z týchto záväzných rozhodnutí vychádzať.

14. Súd nesúhlasí s tým, aby výška primeraného finančného zadostučinenia mala zodpovedať výške bezdôvodného obohatenia v základnom konaní. Podľa názoru súdu by tak išlo o dvojitý postih žalovaného, ktorý už prišiel o úroky z daného úveru z dôvodu prijatia záveru o bezúročnosti alebo bezpoplatkovosti úveru. Pokiaľ ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, súd sa rovnako nestotožňuje s argumentáciou žalobcov o paušálnej sume vo výške 600 EUR za každú určenú neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že inštitút primeraného finančného zadostučinenia nemá slúžiť k bezdôvodnému obohateniu na strane spotrebiteľov, má to byť akási satisfakcia za to, že podstúpili spor s dodávateľom v súdnom konaní. Navyše, určením neprijateľnej zmluvnej podmienky je možné konštatovať, že žalobcovia v 1. a 2. rade neutrpeli žiadnu ujmu. Je potrebné poukázať aj na samotné konanie žalobcov, ktorí bez uvedenia dôvodu výšku tohto primeraného finančného zadostučinenia neustálym spôsobom zvyšujú, keď najprv požadovali za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku 300 EUR, v súčasnej dobe je to za každé určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky suma 600 EUR bez bližšieho zdôvodnenia. Súd považoval za primeranú výšku primeraného finančného zadostučinenia sumu 100 EUR, ktorá podľa názoru súdu naplňa požiadavku primeranosti, ako aj funkciu zadostučinenia pre žalobcov a je zároveň sankciou pre žalovaného. Súd v tejto súvislosti poukazuje napríklad aj na rozhodnutie Krajského súdu Prešov 13CoCsp/26/2022 zo dňa 07.09.2022, ktorý priznanú sumu primeraného finančného zadostučinenia súdom 1. inštancie vo výške 100 EUR považoval za dôvodnú. Konštatoval: „Takto priznané finančné zadostučinenie je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť žalobkyňa a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri podpise dohody o zrážkach zo mzdy konal závadne. Žalobkyňa sa v tomto prípade úspešne domohla svojho práva, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadostučinenia.“

15. Súd priznanú sumu vo výške 100 Eur žalobcom titulom primeraného finančného zadostučinenia považoval v celom rozsahu za dôvodnú. Súd uvádza, že cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadostučinenia súd 1. stupňa priznanú sumu 100 Eur považuje za primeranú za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadostučinenia je okrem iného mať reálny a efektívne odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od upustenia recidívy porušovania spotrebiteľských práv. Suma finančného zadostučinenia priznaná súdom je plne opodstatnená. Priznaná suma primeraného finančného zadostučinenia vo vzťahu k žalobcom ako spotrebiteľom nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa. Je potrebné poukázať aj na prvotné konanie 32Csp/136/2019, v ktorom sa žalobcovia úspešne domáhali vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a v spore boli aj úspešní. Súd priznanú sumu považoval v celom rozsahu za dôvodnú a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcom primerané finančné zadostučinenie v takejto výške a v prevyšujúcej časti bol žalobný návrh žalobcov ako nedôvodný zamietnutý.

16. Priznanú sumu finančného zadostučinenia považuje súd za vyrovnanie ujmy spotrebiteľovi-žalobcom, ktorá je akousi satisfakciou za stav, ktorý im hrozil z dôvodu možnosti uplatnenia práva na plnenie, ktoré žalovanému nepatrilo. Zároveň priznaním primeraného finančného zadostučinenia došlo aj k naplneniu odradzujúcej funkcie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov.

17. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 CSP. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Predkladateľ k ustanoveniu § 255 C.s.p. dodal, že podľa kritéria úspechu v konaní môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok

úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy, náhrada škody v peniazoch, ktorá nebola priznaná v požadovanej výške. Niet akýchkoľvek pochybností o tom, že v prejednávanej veci výška nároku žalobcu závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia nie čo do základu uplatneného nároku. Podľa názoru súdu, aj v súčasnosti § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 CSP, zakladá priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Súd z tohto dôvodu žalobcom priznal vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 CSP.

Poučenie:

2

7Csp/73/2022

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.